

عنوان مقاله:

رابطه شفقت به خود و سبک‌های دلیستگی با کمال گرایی در دانشجویان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین‌المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده‌گان:

یونس عظیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، گروه روانشناسی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران.

شهره قرآنی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، گروه روانشناسی، واحد کاشان، دانشگاه آزاد اسلامی، کاشان، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف از مطالعه حاضر تعیین رابطه شفقت به خود و سبک‌های دلیستگی با کمال گرایی در دانشجویان بود. پژوهش حاضر از نوع همبستگی است. جامعه آماری این پژوهش دانشجویان دانشگاه پیام نور استان اصفهان در سال ۱۴۰۱ بودند. نمونه این مطالعه شامل ۱۰۰ نفر از دانشجویان بود که به روش غیرتصادفی در دسترس انتخاب شدند. جهت جمع آوری داده‌ها از مقیاس کمال گرایی، پرسشنامه شفقت به خود و پرسشنامه دلیستگی استفاده شد. پرسشنامه‌ها به صورت آنلاین در پلت فرم پرس لاین طراحی و سپس از طریق شبکه اجتماعی واتس اپ برای دانشجویان ارسال شد. تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS انجام شد. نتایج نشان داد که بین کمالگرایی و خودشفقتی ارتباط منفی وجود دارد ($341/0$ ***؛ در واقع هر چقدر خودشفقتی کمتر باشد، میزان کمالگرایی افزایش پیدا می‌کند. همچنین دلیستگی اجتنابی ($0/0$ ***- و دلیستگی اضطرابی ($355/0$ **- با کمالگرایی ارتباط منفی دارند؛ در واقع نمرات بالا در این دو متغیر، منجر به کاهش کمالگرایی می‌شود. نتایج رگرسیون نشان داد که دلیستگی اضطرابی بر اساس ضریب R^2 در مجموع ۱۲ درصد از واریانس متغیر کمال گرایی در دانشجویان را تبیین می‌کند.

کلمات کلیدی:

شفقت به خود، سبک‌های دلیستگی، کمال گرایی

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699591>

